

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU
FAKULTET ELEKTROTEHNIKE I RAČUNARSTVA

PROJEKT IZ RASPOZNAVANJA UZORAKA
kontrolna točka

**Detekcija pješaka u urbanim
okruženjima korištenjem značajki
temeljenih na teksturi i boji**

Iva Miholić, Gustav Matula, Kristijan Franković, Tomislav Kiš

Zagreb, prosinac 2014.

SADRŽAJ

1. Detekcija pješaka u urbanim okruženjima	1
1.1. Opis zadatka i postojećih rješenja	1
2. Baza podataka za treniranje i verifikaciju rješenja	3
3. Idejno rješenje i prikaz arhitekture sustava računalnog vida	5
3.1. Pregled značajki temeljenih na teksturi i boji	5
3.1.1. Značajke temeljene na teksturi	5
3.1.2. Značajke temeljene na boji	6
3.1.3. Redukcija dimenzije	6
3.2. Plan arhitekture sustava računalnog vida	7
3.2.1. Treniranje klasifikatora	7
3.2.2. Testiranje klasifikatora	7
3.2.3. Primjena klasifikatora	7
4. Literatura	8

1. Detekcija pješaka u urbanim okruženjima

1.1. Opis zadatka i postojećih rješenja

Detekcija pješaka u urbanim okruženjima problem je povezan sa automobilskom industrijom, sigurnošću u prometu, sigurnosnim nadziranjem i robotikom. Rješava se kao detekcija objekta u okviru područja računalnog vida. Ovaj projektni zadatak obuhvaća izgradnju detektora pješaka na fotografijama iz urbanih okruženja korištenjem značajki temeljenih na teksturi i boji.

Pregled najznačajnijih rješenja ovog problema dan je u [1]. Prvi značajniji napredak u detekciji pješaka bila je primjena *VJ* detektora objekata [7] na ovaj problem. Detektori temeljeni na histogramu usmjerenih gradijenata (engl. *Histogram of Oriented Gradients, HOG*) [2] uz linearni ili nelinearni skup potpornih vektora, postigli su značajne rezultate, posebice u kombinaciji sa drugim značajkama temeljenih na svojstvima boje, tekstura i oblika. Više o HOG pristupu bit će riječi u sljedećim poglavljima jer ćemo ga koristiti kao kostur našeg prostora značajki.

Od ostalih rezultata, potrebno je izdvojiti postupke temeljene na modelu rastavljivih dijelova (engl. *Deformable Part Models, DPM*) u kojem se detekcija dijelova tijela sažima u detekciju cijelog pješaka te nelinearne postupke učenja temeljenih na neuronskim mrežama i stabilima odluke [1]. Takvi složeniji postupci uspoređeni su sa linearnim SVM-om uz HOG i druge značajke nisu dali značajno bolji rezultat upućujući na korektnost naše odluke o arhitekturi detektora.

Pristup na koji ćemo se fokusirati koristi metodu skalabilnog kliznog prozora. Unutar prozora na fotografiji određuju se značajke te se skup piksela unutar prozora binarno klasificira kao fotografija pješaka. Prozor zatim "putuje" po fotografiji testirajući druge skupove piksela te se može dodatno skalirati nakon čega

Slika 1.1: Fotografija koja je klasificirana detektorom pješaka metodom kliznog prozora. Žuti okviri prikazuju okvire onih prozora koji su klasificirani kao prikaz pješaka.

se ponavlja isti postupak. Primjer klasificirane fotografije ovakvim postupkom vidljiv je na slici 1.1. Problem takvog pristupa je ignoriranje konteksta oko okvira koji se promatra što se uspješno rješava uvođenjem novih značajki, odnosno novih informacija o prozoru u sustav.

Do sada su najviše korištene značajke temeljene na informaciji o bridovima, boji, teksturi lokalnim oblicima te svojstvima gradijenta i kovarijance. Dodavanje novih značajki pokazao se kao vrlo uspješan način poboljšanja rada detektora pješaka, no proširenje prostora značajki može biti problematično za klasične algoritme učenja što se rješava redukcijom prostora značajki metodom Fisherove diskriminantne analize ili postupkom parcijalnih najmanjih kvadrata (engl. *Partial Least Squares, PLS*) [6].

2. Baza podataka za treniranje i verifikaciju rješenja

Za treniranje i verifikaciju rješenja koristit ćemo skup podataka INRIA [3]. To je skup fotografija urbanog okruženja u boji i pripadnih anotacija. Za svaku fotografiju zabilježen je skup graničnih prozora (engl. *bounding window*) unutar kojih se nalaze prikazi uspravnih osoba.

INRIA se do sada često koristio za trening detektora zbog raznolikosti pozadinskih okruženja osoba na slikama i točnosti anotacija [1]. Za razliku od ostalih javno dostupnih baza podataka za detekciju pješaka, ove fotografije nisu dobivene iz videa te su relativno visoke kvalitete i fotografirane su iz različitih točaka gledišta. U drugim bazama podataka, pješaci su većinom koncentrirani u centralnoj horizontali fotografije jer je ista dobivena iz vozačke perspektive.

Slika 2.1: Primjeri fotografija iz baze podataka INRIA.

Baza slika INRIA sadrži slike iz nekoliko različitih izvora:

- *Graz 01* skup podataka sa pridodanim bilješkama
- slike iz osobne kolekcije samog autora koje su zbog svoje veličine u originalu izrezane tako da prikazuju samo osobu
- slike sa servisa Google Images

Sama se baza sastoji od podskupa podataka za trening i podskupa za evaluaciju. U podskupu za trening označena su 1208 pješaka u 614 od 1832 fotografije. U podskupu za testiranje označeno je 566 pješaka u 453 od 741 fotografije [4]. Primjeri fotografija sa i bez pješaka dani su na slici 2.1. Primjer anotacije za lijevu fotografiju sa slike 2.1 dan je na slici 2.2.

```
# PASCAL Annotation Version 1.00
Image filename : "Train/pos/person_139.png"
Image size (X x Y x C) : 640 x 480 x 3
Database : "The INRIA Rhône-Alpes Annotated Person Database"
Objects with ground truth : 5 { "PAsperson" "PAsperson" "PAsperson" "PAsperson" "PAsperson" }

# Note that there might be other objects in the image
# for which ground truth data has not been provided.

# Top left pixel co-ordinates : (0, 0)

# Details for object 1 ("PAsperson")
# Center point -- not available in other PASCAL databases -- refers
# to person head center
Original label for object 1 "PAsperson" : "UprightPerson"
Center point on object 1 "PAsperson" (X, Y) : (530, 150)
Bounding box for object 1 "PAsperson" (Xmin, Ymin) - (Xmax, Ymax) : (500, 129) - (556, 347)

# Details for object 2 ("PAsperson")
# Center point -- not available in other PASCAL databases -- refers
# to person head center
Original label for object 2 "PAsperson" : "UprightPerson"
Center point on object 2 "PAsperson" (X, Y) : (456, 142)
Bounding box for object 2 "PAsperson" (Xmin, Ymin) - (Xmax, Ymax) : (412, 114) - (495, 347)

# Details for object 3 ("PAsperson")
# Center point -- not available in other PASCAL databases -- refers
# to person head center
Original label for object 3 "PAsperson" : "UprightPerson"
Center point on object 3 "PAsperson" (X, Y) : (312, 149)
Bounding box for object 3 "PAsperson" (Xmin, Ymin) - (Xmax, Ymax) : (245, 117) - (349, 432)

# Details for object 4 ("PAsperson")
# Center point -- not available in other PASCAL databases -- refers
# to person head center
Original label for object 4 "PAsperson" : "UprightPerson"
Center point on object 4 "PAsperson" (X, Y) : (222, 174)
Bounding box for object 4 "PAsperson" (Xmin, Ymin) - (Xmax, Ymax) : (156, 145) - (259, 439)

# Details for object 5 ("PAsperson")
# Center point -- not available in other PASCAL databases -- refers
# to person head center
```

Slika 2.2: Primjer anotacije pozitivno klasificiranih kliznih prozora za lijevu fotografiju na slici 2.1.

3. Idejno rješenje i prikaz arhitekture sustava računalnog vida

3.1. Pregled značajki temeljenih na teksturi i boji

Značajke temeljene na teksturi i boji obično se koriste kao nadopuna značajkama fokusiranim na bridove, za koju ćemo koristiti popularnu HOG metodu Dalal i Triggsa [2]. Njihova se metoda pokazala dobrom na više baza, ali promatranjem isključivo gradijenata potencijalno odbacujemo korisne izvore informacija, što vodi lažnoj pozitivnoj klasifikaciji.

Primjerice tekstura nam dosta pomaže kod prepoznavanja odjeće, ali i pozadine, a boja kod prepoznavanja boje kože.

Pretpostavljamo (slično kao u [6]) da je detekcijski prozor podijeljen na preklapajuće blokove u iz kojih se zatim ekstrahiraju značajke.

3.1.1. Značajke temeljene na teksturi

Vjerojatno najpoznatija metoda ekstrakcije značajki koje opisuju teksturu potječe iz Haralickovog rada [5] još iz 1979. Za opis teksture koristi takozvanu *co-occurrence* matricu, iz koje se zatim računaju same značajke, kao što su npr. korelacija, srednje vrijednosti i razne mjere entropije.

Osnovna ideja iza matrice jest određivanje vjerojatnosti susjedstva svih parova intenziteta. Tako primjerice horizontalna matrica H kao element $h_{i,j}$ sadrži vjerojatnost da je nasumični par horizontalno susjednih piksela ima intenzitete redom i i j . Matrica se tipično računa za horizontalni, vertikalni, te oba dijagonalna smjera. Još jedan parametar koji se može koristiti jest udaljenost d , pa

tako matrica $V^{(d)}$ uzima u obzir parove koji su vertikalno susjedni na udaljenosti d .

Tako dobivena matrica tada se promatra kao matrica zajedničke distribucije vjerojatnosti $p(i, j)$, te iz nje računamo značajke. Tipični primjeri značajki koje Haralick navodi u svome radu su primjerice:

– Varijanca:

$$\sum_i \sum_j (i - \mu)^2 p(i, j)$$

– Korelacija:

$$\frac{\sum_i \sum_j (ij) p(i, j) - \mu_x \mu_y}{\sigma_x \sigma_y}$$

– Entropija:

$$-\sum_i \sum_j p(i, j) \log(p(i, j))$$

3.1.2. Značajke temeljene na boji

U [6] se za iskorištavanje informacije sadržane u boji koristi jednostavno proširenje HOG histograma. Za početak, HOG histogram se gradi tako da se za svaki piksel uzima gradijent po boji s najvećom normom, dakle promatramo koja boja se najviše mijenja. Zatim se formira trostupčani histogram frekvencija svake od tri boje za trenutni prozor detekcije. Tako uz histogram gradijenata promatramo i histogram boja.

3.1.3. Redukcija dimenzije

Velika dimenzija prostora značajki koju dobivamo promatrajući, uz gradijente, teksturu i boju, predstavlja problem za klasične metode strojnog učenja za treniranje klasifikatore. Zbog podjele prozora detekcije u blokove, značajke se ekstrahiraju iz susjednih blokova, što neizbježno vodi do sličnih značajki bliskih blokova i samim time do kolinearnosti. Zbog toga ima smisla iskoristiti nekakvu tehniku redukcije dimenzije, kao što su PCA (*Principal Component Analysis*) ili FDA (*Fisher Discriminant Analysis*). [6] koristi PLS (*Partial Least Squares*), inače regresijsku metodu, praktičnu i za redukciju dimenzije skupa značajki.

Nakon redukcije dimenzije za treniranje klasifikatora možemo koristiti metode tipa SVM (*Support Vector Machine*), koje bi na prostoru s previše dimenzija bile neupotrebljive.

3.2. Plan arhitekture sustava računalnog vida

Sustav će se kao i obično sastojati od dvije osnovne komponente: treniranja i primjene.

3.2.1. Treniranje klasifikatora

Slika 3.1: Dijagram treniranja SVM klasifikatora

Treniranje se sastoji od nekoliko koraka koji su okvirno prikazani na slici 3.1. Za svaku sliku iz baze računaju se gradijenti (horizontalni i vertikalni smjer). Zatim po slici pomičemo klizni prozor, dijelimo ga na preklapajuće blokove i za svaki blok računamo histogram gradijenata i histogram boja. Prozor potom ponovno dijelimo na blokove (ne nužno istih dimenzija kao u prethodnom koraku), te računamo *co-occurrence* matricu, iz koje dobivamo značajke koje opisuju teksturu. U sljedećem koraku reduciramo dimenziju prostora značajki. Konačno, na tako pojednostavljenim primjerima treniramo SVM.

3.2.2. Testiranje klasifikatora

Klasifikatoru ćemo zatim testirati sposobnost generalizacije i pretreniranost.

3.2.3. Primjena klasifikatora

Slično kao kod treniranja promatramo klizni prozor i za njega računamo značajke, kojima zatim reduciramo dimenziju te ih dajemo kao input klasifikatoru. U koliko klasifikator procijeni da se radi o pješaku, dojavljujemo poziciju trenutnog kliznog prozora

4. Literatura

- [1] Rodrigo Benenson, Mohamed Omran, Jan Hendrik Hosang, and Bernt Schiele. Ten years of pedestrian detection, what have we learned? [abs/1411.4304](#), 2014.
- [2] Navneet Dalal and Bill Triggs. Histograms of oriented gradients for human detection. In *In CVPR*, pages 886–893, 2005.
- [3] Navneet Dalal and Bill Triggs. Histograms of oriented gradients for human detection. In Cordelia Schmid, Stefano Soatto, and Carlo Tomasi, editors, *International Conference on Computer Vision & Pattern Recognition*, volume 2, pages 886–893, INRIA Rhône-Alpes, ZIRST-655, av. de l’Europe, Montbonnot-38334, June 2005.
- [4] Piotr Dollar, Christian Wojek, Bernt Schiele, and Pietro Perona. Pedestrian detection: An evaluation of the state of the art. 34(4):743–761, April 2012.
- [5] Robert M. Haralick, K. Sam Shanmugam, and Its’hak Dinstein. Textural features for image classification. (6), 1973.
- [6] William Robson Schwartz, Aniruddha Kembhavi, David Harwood, and Larry S. Davis. Human detection using partial least squares analysis.
- [7] Paul Viola and Michael J. Jones. Robust real-time face detection. 57(2):137–154, May 2004.